**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ**

# N U T A R I M A S
# DĖL LABANORO REGIONINIO PARKO IR JO ZONŲ RIBŲ PLANO PATVIRTINIMO

2002 m. spalio 1 d. Nr. 1530
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo (Žin., 1993, Nr. 63-1188; 2001, Nr. 108-3902) 28 straipsnio 6 dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti Labanoro regioninio parko ir jo zonų ribų planą.

2. Pritarti Labanoro regioninio parko zonavimo pagrindinėms nuostatoms (pridedama).

3. Pavesti Valstybinei saugomų teritorijų tarnybai prie Aplinkos ministerijos per mėnesį nuo šio nutarimo įsigaliojimo pateikti Labanoro regioninio parko ir jo zonų ribų planus suinteresuotoms ministerijoms, Utenos ir Vilniaus apskričių viršininkams, taip pat Molėtų, Švenčionių ir Utenos rajonų savivaldybėms.

4. Pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. balandžio 11 d. nutarimą Nr. 443 „Dėl Aukštadvario, Dubysos, Kauno marių, Labanoro, Neries, Pagramančio, Sartų, Tytuvėnų, Vištyčio regioninių parkų zonavimo schemų“ (Žin., 1996, Nr. 34- 842; 1998, Nr. 110-3035; 2001, Nr. 95-3351, Nr. 95-3357):

4.1. išbraukti antraštėje ir 1 punkte žodį „Labanoro“;

4.2. pripažinti netekusiomis galios Labanoro regioninio parko zonavimo schemos pagrindines nuostatas, kurioms pritarta nurodytuoju nutarimu.

5. Pakeisti valstybinių kraštovaizdžio draustinių sąrašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. gruodžio 29 d. nutarimu Nr. 1486 „Dėl naujų draustinių įsteigimo ir draustinių sąrašų patvirtinimo“ (Žin., 1998, Nr. 1-9; 2001, Nr. 95-3353, Nr. 95-3357), ir išbraukti Maldžiūnų kraštovaizdžio draustinį.

MINISTRAS PIRMININKAS ALGIRDAS BRAZAUSKAS

APLINKOS MINISTRAS ARŪNAS KUNDROTAS

PRITARTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2002 m. spalio 1 d. nutarimu Nr. 1530

# LABANORO REGIONINIO PARKO ZONAVIMO PAGRINDINĖS NUOSTATOS

## I. TERITORIJOS ZONAVIMAS

1. Labanoro regioninio parko teritorija pagal gamtos ir kultūros vertybes, jų pobūdį, apsaugos formas ir naudojimo galimybes skirstoma į konservacinio, ekologinės apsaugos, rekreacinio ir ūkinio prioriteto zonas. Regioniniame parke esančių nekilnojamųjų kultūros vertybių priežiūrą, tvarkymą, naudojimą reglamentuoja Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymas ir kiti teisės aktai.

## II. KONSERVACINIO PRIORITETO ZONA

2. Labanoro regioninio parko konservacinio prioriteto zoną sudaro Girutiškio ir Kiauneliškio gamtiniai rezervatai, Maldžiūnų, Panatryčio, Plėšiškių, Salduškio ir Žiežulinio geomorfologiniai draustiniai, Alnio, Kertuojų, Luknelės, Peršokšnų, Siesarties ir Stirnių hidrografiniai draustiniai, Mekšrinio botaninis draustinis, Antaliedės, Kanio raisto, Kuliakampio, Padumblės botaniniai-zoologiniai draustiniai, Alsuodžio, Dumblio, Ešerinio I, Ešerinio II, Juodežerio, Krakinio, Laukagalio, Serlediškio, Snieginio, Tramių, Urkio ir Vadokšno telmologiniai draustiniai, Aiseto, Kulionių, Obelynės, Lakajų, Lakajos, Pažemio ir Peršokšnos kraštovaizdžio draustiniai ir Labanoro urbanistinis draustinis.

3. Labanoro regioninio parko rezervatų ir draustinių tikslai yra šie:

3.1. Girutiškio gamtinio rezervato – išsaugoti unikalų Aukštaitijoje termokarstinės kilmės Girutiškio pelkyną su Beržaloto raistu, gervių, erelių žuvininkų perimvietes ir vieną didžiausių beržų keružių populiacijų;

3.2. Kiauneliškio gamtinio rezervato – išsaugoti seną brandų pušyną – smėlingų banguotų Aukštaitijos lygumų drėgnų pušynų etaloną, kurtinių laikymosi vietas;

3.3. Maldžiūnų geomorfologinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti moreninio kraštovaizdžio paribyje susiformavusį raiškų ežeruotą dubaklonį – vertingą geomorfologinį kompleksą su būdinga augmenija;

3.4. Panatryčio geomorfologinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti paskutinio apledėjimo Pietų Lietuvos fazės suformuotą raiškaus moreninio gūbrio ir termokarstinių daubų geomorfologinį kompleksą;

3.5. Plėšiškių geomorfologinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti geomorfologiškai vertingą keiminės plokščiakalvės kompleksą;

3.6. Salduškio geomorfologinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti geomorfologiškai vertingą ypač sudėtinga morfostruktūra pasižymintį fliuvioglacialinės zonos ežeruoto dubaklonio gamtinį kompleksą;

3.7. Žiežulinio geomorfologinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti geomorfologiškai vertingą raiškios ežeruotos morfostruktūros atšakinio dubaklonio etaloną;

3.8. Alnio hidrografinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti natūralų pobūdį išlaikiusio Aukštaitijos ežero hidrografinę struktūrą su salomis ir pusiasaliais;

3.9. Kertuojų hidrografinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti didžiausių Lietuvoje ledyninio guolio tipo ežerų hidrografinį pobūdį su apyežerio pelkynais ir miškais;

3.10. Luknelės hidrografinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti gamtiškai vertingą natūralų negilų mažai vingiuotos girių upės slėnį, būdingą miškingų smėlingų lygumų hidrografinį etaloną;

3.11. Peršokšnų hidrografinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti vieną raiškiausių Lietuvoje miškingų sudėtingos konfigūracijos Labanoro girios ežerų gamtinę hidrografinę struktūrą su salomis ir pusiasaliais;

3.12. Siesarties hidrografinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti unikalaus takoskyrinio Siesarties ežero hidrografinę struktūrą su salomis ir pusiasaliais;

3.13. Stirnių hidrografinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti vieno didžiausių Aukštaitijos ežerų raiškią sudėtingos konfigūracijos gamtinę hidrografinę struktūrą, išsiskiriančią salų ir pusiasalių gausa ir ypač didele geoekologine svarba;

3.14. Mekšrinio botaninio draustinio – išsaugoti pelkinio ežero vandens augaliją su gausia šakotųjų ratainyčių populiacija;

3.15. Antaliedės botaninio-zoologinio draustinio – išsaugoti būdingus pelkėtų miškų ir ežerų gamtinius kompleksus su gausiomis saugomų augalų – patvankinių pataisiukų, liūninių viksvų, ežerinių lobelijų, mėlynialapių karklų ir kitų – augavietėmis, retųjų gyvūnų veisimosi vietomis;

3.16. Kanio raisto botaninio-zoologinio draustinio – išsaugoti Kanio raisto, kitų aukštapelkių gamtinius kompleksus, supamus brandžių drėgnų pušynų su retųjų paukščių – erelių žuvininkų, gervių ir kitų – perimvietėmis, gausią ir įvairią augaliją su saugomų augalų – ežerinių slepišerių, virgininių varpenių, liūninių viksvų, daugiamečių patvenių ir kitų – augavietėmis;

3.17. Kuliakampio botaninio-zoologinio draustinio – išsaugoti būdingą smėlingai lygumai ir pasižymintį retų rūšių augalais ir gyvūnais miškingą ežeruotą, pelkėtą gamtinį kompleksą;

3.18. Padumblės botaninio-zoologinio draustinio – išsaugoti būdingą pelkėtą mažos upelės slėnį, išsiskiriantį retų rūšių augalais ir gyvūnais;

3.19. Alsuodžio telmologinio draustinio – išsaugoti būdingą pelkinį duburį su pelkėjančiu ežeru, pasižymintį retų rūšių augalais ir gyvūnais;

3.20. Dumblio telmologinio draustinio – išsaugoti būdingą pelkinį duburį su pelkėjančiu ežeru, pasižymintį retų rūšių augalais ir gyvūnais;

3.21. Ešerinio I telmologinio draustinio – išsaugoti būdingą pelkinio duburio su užpelkėjančiu ežeru gamtinį kompleksą;

3.22. Ešerinio II (Ašarinio) telmologinio draustinio – išsaugoti būdingą pelkinį duburį su užpelkėjančiu ežeru;

3.23. Juodežerio telmologinio draustinio – išsaugoti būdingą retų rūšių augalais ir gyvūnais pasižymintį pelkinį duburį su užpelkėjančiu ežeru;

3.24. Krakinio telmologinio draustinio – išsaugoti būdingą retų rūšių augalais ir gyvūnais pasižymintį pelkinį duburį su užpelkėjančiu ežeru;

3.25. Laukagalio telmologinio draustinio – išsaugoti retų rūšių augalais ir gyvūnais išsiskiriantį pelkėtą duburinį kompleksą ir jo biocenozes;

3.26. Serlediškio telmologinio draustinio – išsaugoti Dumblės-Peršokšnos upės hidrografines ištakas sudarantį savitą pelkėtą duburinį kompleksą ir jo biocenozes;

3.27. Snieginio telmologinio draustinio – išsaugoti būdingą retų rūšių augalais ir gyvūnais pasižymintį pelkinį duburį su užpelkėjančiais ežerais;

3.28. Tramių telmologinio draustinio – išsaugoti būdingą pelkinį duburį su stambiais užpelkėjančiais ežerais, išsiskiriantį retų rūšių augalais ir gyvūnais;

3.29. Urkio telmologinio draustinio – išsaugoti būdingą vertingomis paukščių perimvietėmis pasižymintį pelkinį duburį su užpelkėjančiu ežeru;

3.30. Vadokšno telmologinio draustinio – išsaugoti unikaliais gamtiniais požymiais išsiskiriantį pelkėtą ežeruotą duburinį kompleksą ir jo biocenozes;

3.31. Aiseto kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti vaizdingą ilgiausio Lietuvos ežero kraštovaizdį, pasižymintį raiškiu hidrografiniu pusiasalių ir salų kompleksu, Aukštaitijai būdingomis biocenozėmis ir retomis rūšimis, etnografiškai ypač vertingu Pašiekščių kaimu;

3.32. Kulionių kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti vieną raiškiausių Lietuvoje didelės gamtinės ir kultūrinės vertės vaizdingo ežeruoto kalvoto moreninio kraštovaizdžio

etaloną su vertingu archeologiniu kompleksu, būdingomis ežerų ir miško bendrijomis. Jame išskirtos Kaldinių mokomosios-mokslinės pozonės tikslas – palaikyti ir stiprinti unikalų mokslinę ir mokomąją veiklą plėtojančių astronomijos observatorijos ir etnokosmologijos muziejaus institucijų kompleksą;

3.33. Lakajų kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti vieno vaizdingiausių Aukštaitijoje miškingo ežerinio kraštovaizdžio etaloną, pasižymintį unikaliais pusiasaliais, salomis, būdingomis biocenozėmis, retų rūšių augalais ir gyvūnais, kitomis gamtos ir kultūros paveldo vertybėmis;

3.34. Lakajos kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti būdingą miškingo slėnio kraštovaizdį su raiškia hidrografine struktūra, retų rūšių biota, etnokultūrinėmis vertybėmis;

3.35. Obelynės kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti raiškaus miškingo kalvoto ežeruoto kraštovaizdžio etaloną, pasižymintį unikaliu mažų termokarstinių ežerėlių kompleksu ir etnokultūrinėmis vertybėmis;

3.36. Pažemio kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti būdingą raiškaus miškingo ežeruoto kraštovaizdžio etaloną su vertingomis biocenozėmis, geomorfologinėmis ir etnokultūrinėmis vertybėmis;

3.37. Peršokšnos kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti būdingą miškingo slėnio kraštovaizdį su raiškia hidrografine struktūra, retų rūšių augalais ir gyvūnais, etnokultūrinėmis vertybėmis;

3.38. Labanoro urbanistinio draustinio – išsaugoti ir eksponuoti Labanoro miestelio planinę ir erdvinę struktūrą su architektūrinėmis ir memorialinėmis vertybėmis.

## III. EKOLOGINĖS APSAUGOS, REKREACINIO IR ŪKINIO PRIORITETO ZONOS

4. Ekologinės apsaugos prioriteto zona – rezervatų ir draustinių apsaugos teritorijos palei Girutiškio ir Kiauneliškio gamtinius rezervatus, taip pat miškingos arba mišrios naudmenų struktūros teritorijos prie Lakajų kraštovaizdžio, Dumblio ir Vadokšno telmologinių, Siesarčio, Kertuojų ir Stirnių hidrografinių, Maldžiūnų geomorfologinio ir Žeimenos ichtiologinio draustinių, taip pat vandenų ir pakelių apsaugos agrarinės teritorijos prie Ilmedo-Jaurio-Lukstyno ežerų, miškingos agrarinės teritorijos prie Šlavinos ežero, miškingos Rašių-Keročio, Balčio, Pasčio, Labanoro, Siaurio, Mekšrinio ežerų apylinkės ir Labanoro-Kaltanėnų pakelės miško juosta.

5. Rekreacinio prioriteto zona – miškingos teritorijos Aiseto, Balčio, Baltųjų Lakajų, Didžiojo Siaurio, Galuonio, Juodųjų Lakajų, Kanios, Kertuojų, Labanoro, Lakajos, Mažojo Siaurio, Peršokšnų, Rašių, Siaurio, Siesarties, Stirnių, Šiekščio, Terpežio, Vaikščiuko-Dirvelinio, Želvos ežerų ir Žeimenos upės pakrantėse.

6. Ūkinio prioriteto zona – Antaliedės, Aukštagirio, Baranavos, Januliškio, Balčio, Kiauneliškio, Kuklių, Labanoro, Lakajos, Luknos, Maldžiūnų, Paalnės, Pagaluonės, Patilčių, Pašiekščių, Patramės, Plėšiškių, Samavo, Snieginio ir Žeimenos miškai.

_____